

مقاله اصلی

پیش بینی میزان افسردگی پس از زایمان بر اساس راهبردهای مقابله‌ای و سبک دلستگی در زنان نخست زا

تاریخ دریافت: ۱۴۰۰/۱۰/۲۱ - تاریخ پذیرش: ۱۴۰۱/۱۰/۱۶

خلاصه

مقدمه: پژوهش حاضر با هدف پیش بینی میزان افسردگی پس از زایمان بر اساس راهبردهای مقابله‌ای و سبک دلستگی در زنان نخست زا در شهر رشت انجام گردید.

روش کار: در این پژوهش توصیفی - همبستگی، جامعه آماری شامل کلیه زنان نخست زا مراجعه کننده به مرکز بهداشت شهر رشت در محدوده زمانی فروردین تا خرداد ۱۴۰۰ بود که به شیوه تصادفی خوش‌های ۲۸۴ نفر به عنوان نمونه آماری انتخاب شدند. جهت جمع آوری داده‌ها ابزار استفاده شده عبارتند از: پرسشنامه افسردگی بعد از زایمان ادینبورگ (۱۹۸۷)، پرسشنامه شیوه‌های مقابله با استرس و پرسشنامه سبک دلستگی کولینز و رید (۱۹۹۰). داده‌های پژوهش با استفاده از همبستگی پرسون و رگرسیون چند گانه، مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت.

نتایج: نتایج نشان داد که راهبردهای مقابله‌ای هیجان مدار و سبک‌های دلستگی اجتنابی و اضطرابی با میزان افسردگی پس از زایمان رابطه مثبت و معنادار دارند و بین متغیرهای راهبردهای مقابله‌ای مسئله مدار و سبک دلستگی این با میزان افسردگی پس از زایمان رابطه منفی و معنادار وجود دارد.

نتیجه‌گیری: نتایج نشان داد که سبک دلستگی‌ای من، راهبرد مقابله هیجان مدار، سبک دلستگی اضطرابی، راهبرد مقابله مساله مدار می‌توانند بیش بین مناسی برای افسردگی پس از زایمان باشند. همچنین متغیر سبک دلستگی‌ای من، دارای بیشترین اثر است.

کلمات کلیدی: راهبردهای مقابله‌ای، سبک‌های دلستگی، افسردگی پس از زایمان

پی نوشت: این مطالعه فاقد تضاد منافع می‌باشد.

*فاطمه ندائی ۱

محدثه نظری ۲

سارا شفیع زاده ۳

۱کارشناس ارشد روانشناسی عمومی، گروه روانشناسی، واحد رشت، دانشگاه آزاد اسلامی، رشت/ایران (نویسنده مسئول)

۲کارشناس ارشد روانشناسی عمومی، گروه روانشناسی، واحد رشت، دانشگاه آزاد اسلامی، رشت/ایران.

Email: nedaeiatefe@gmail.com

مقدمه

بر سلامت جسمانی و روانشناختی والدین و به خصوص شرایط نوزاد از اهمیت قابل توجهی برخوردار می‌باشد (موسوی صاحب زمانی و همکاران، ۱۳۹۴). در پژوهش مهدوی و همکاران (۱۳۹۹) که با هدف بررسی میزان شیوع افسردگی پس از زایمان و دستیابی به عوامل خطر بومی افسردگی پس از زایمان در نظرنظر انجام شد، نشان داده شد که شیوع کلی افسردگی در جمعیت مورد مطالعه ۷/۱ درصد بود. بیماری مادر، زایمان زودرس و جنسیت نوزاد از عوامل مرتبط با افسردگی پس از زایمان می‌باشد.

زنان در دوران پس از زایمان با عوامل استرس زا و چالش‌های متعددی از جمله: تغییرات فیزیولوژیکی، تغییرات روان شناختی، تغییر در روابط عاشقانه، فشارهای اجتماعی و فرهنگی برای کاهش وزن و استرس‌های مربوط به والد شدن مواجه می‌شوند (کارترا، بوند، یکخام و باررا^۱). بنابراین بسیار طبیعی است که آنان در این دوره از زندگی تغییرات خلقی گوناگونی را تجربه کنند (موریرا، رودرگیوس، کامرو و همکاران، ۲۰۱۹) اما، زمانی که شدت این تغییرات افزایش یابد احتمال بروز اختلالات خلقی نظیر افسردگی بیشتر می‌شود (شوره، چی، نگ^۲ و همکاران، ۲۰۱۸). عوامل مختلفی می‌تواند در بروز افسردگی پس از زایمان نقش داشته باشد. نتایج مطالعه آهارا و ویسنر^۳ (۲۰۱۴)، نشان داد سطح افسردگی پیش از زایمان ۲۱ درصد، استرس‌های زندگی ۱۹ درصد و عوامل آسیب پذیری شناختی ۱۳/۵ درصد تغییرات افسردگی پس از زایمان را تبیین می‌کنند. با توجه به استرس‌های زندگی که به عنوان یک عامل موثر در بروز افسردگی پس از زایمان نقش دارند، می‌توان بیان کرد که راهبردهای مقابله با استرس هم می‌تواند در بروز یا کاهش این اختلال نقش داشته باشد. لازاروس و فولکمن (۱۹۸۴) مقابله

افسردگی از جمله اختلالات روانشناختی دوران بارداری و پس از زایمان است که در صورت بروز، تجربه استرس، اضطراب و مشکلاتی را برای مادر، نوزاد و سایر افراد خانواده ایجاد می‌کند. بسیاری از عوامل خطر روانی می‌تواند عاملی برای افسردگی بعد از زایمان و عوارض دیگری مانند نوزاد کم وزن و نارس، اختلال‌های روانی پس از زایمان شامل غم پس از زایمان، باشد (کاراکام، کوبان، آکباس و کارابالات، ۲۰۱۸). افسردگی بعد از زایمان شامل دوره‌های افسردگی اساسی با بروز در دوران حاملگی و یا ۴ هفته بعد از زایمان تعریف شده است. علائم شایع عبارتند از اختلال خواب و اشتها، کاهش تمرکز، تحریک پذیری، اضطراب، احساس گناه و بی ارزشی، از دست دادن علاقه یا لذت در فعالیت‌های روزانه، خلق افسرده و افکار خودکشی (حسونند، کربلائی، میگونی، رضابخش، ۱۴۰۰). به طور کلی تظاهرات افسردگی پس از زایمان با دوره‌های افسردگی اساسی که با دوران بارداری مرتبط نیست، قابل مقایسه است (یانگ، دی، شرکیس، لی^۴ و همکاران، ۲۰۱۸). شیوع افسردگی پس از زایمان بسته به کشور به طور قابل توجهی متفاوت است و از ۱/۹ تا ۸۲/۱ درصد متغیر است که بیشترین شیوع گزارش شده در ایالات متحده و کمترین آن در آلمان ظاهر می‌شود (چاو، هانگ، لی^۵ و همکاران، ۲۰۲۱).

بوران^۶ و همکاران (۲۰۲۰) شیوع افسردگی پس از زایمان در ترکیه را ۱۹/۲ گزارش کردند. فراتحلیل انجام شده در ایران با جمع‌بندی شواهد حاصل از ۴۱ مطالعه، شیوع اختلال افسردگی پس از زایمان را در کشور ۲۵ درصد برآورد شده است. این میزان در بارداری‌های ناخواسته تا ۴۳ درصد و در مادران با سابقه افسردگی تا ۴۵ درصد افزایش نشان می‌دهد. پیشگیری از بروز این شرایط، به دلیل پیامدهای ناگواری آن

^۱. Carter, Bond, Wickham, Barrera

^۲. Moreira, Rodrigues, Kumar

^۳. Shorey, Chee, Ng

^۴. O'Hara, Wisner

^۵. Karaçam , Çoban, Akbaş, Karabulut

^۶. Yang, Di, Sherg. is, Li

^۷. Chow, Huang, Li

^۸. Boran

منتقل شده و نوع روابط مادر-کودک تحت تأثیر این الگوها قرار دارد (اسپریوت^۲ و همکاران، ۲۰۲۰). نتایج تحقیقات حاکی از رابطه بین سبک دلستگی با سلامت روان می‌باشد. بنابراین تجارب دلستگی در کودکی تأثیر عمیقی بر تحول شخصیت و روابط دلستگی بعدی در زندگی دارد (جریو^۳ و همکاران، ۲۰۱۷). محققین معتقد‌اند مادران در طی دوران بارداری چهار وظیفه دارند که شامل جستجوی اینمی برای خود و جنین، اطمینان از پذیرفته شدن کودک توسط دیگران (افرادی که در زندگی برای کودک مهم هستند) به خصوص خانواده، تعهد و مقید بودن نسبت به کودک و سرانجام بخشش بودن برای کودک می‌باشد (هین الس^۴ و همکاران، ۲۰۰۵). در پژوهش پیوندی و همکاران (۱۳۹۲) که با هدف پیش‌بینی افسردگی پس از زایمان بر اساس سبک‌های دلستگی مادر انجام گردید نتایج نشان داد سبک دلستگی مضطرب دوسوگر (اضطرابی)، افسردگی پس از زایمان را پیش‌بینی می‌کند. ایکدا و همکاران^۵ (۲۰۱۴) پژوهشی با هدف بررسی ارتباط بین علائم افسردگی و سبک دلستگی در زنان پس از زایمان انجام شد نتایج نشان دادند که بین افسردگی پس از زایمان با سبک دلستگی نالیمن ارتباط معناداری وجود دارد و سبک دلستگی نالیمن می‌تواند افسردگی پس از زایمان را پیش‌بینی نماید. این نتایج می‌تواند در راستای پیشگیری از افسردگی پس از زایمان موثر باشد و در برنامه ریزی دوران بارداری بتوان دلستگی را هم مورد توجه قرار داده و در راستای اصلاح دلستگی برنامه ریزی نمود تا احتمال بروز افسردگی پس از زایمان را کاهش داد.

با توجه به اهمیت دوران بارداری و تأثیری که این دوران بر سلامت زنان و نوزادان دارد و به منظور برنامه ریزی مناسب‌تر در زمینه پیشگیری و کاهش افسردگی پس از زایمان، ضرورت دارد که عوامل موثر بر آن شناسایی و در برنامه‌های پیشگیرانه و درمانی مورد استفاده قرار گیرند. در این راستا

را به منزله‌ی راههای مواجهه فرد با یک عامل استر سزا خاص و در یک چهارچوب معین در نظر گرفتند. براین اساس، اتخاذ راهبردهای مقابله‌ای نمی‌توانست فقط تابع عوامل فردی باشد بلکه به منزله پیامد تعامل عوامل استرس زا در نظر گرفته شد؛ عواملی که به طور دائم در حال تغییرند و ضرورت پویایی راهبردها مختلف مقابله را ایجاد می‌کنند (گاتیرز زوتس^۱ و همکاران، ۲۰۱۵). بدین ترتیب، در چهارچوب مقابله و بر حسب چگونگی رویارویی با عوامل استر سزا، راههای مقابله تغییر می‌کنند، یک راهبرد مؤثر جای یک راهبرد نامؤثر را می‌گیرد یا آنکه فرد با انصراف از هر نوع مقابله، در نامیدی غوطه ور می‌شود (کایرس، یاپ، پلینگتون و جارم، ۲۰۱۴). در پژوهش ابوالقاسم فیروزکوهی و همکاران (۱۳۹۸) نشان داده شد که آزمودنی‌های افسرده به طور افراطی از راهبردهای مقابله‌ای منفی و به خصوص راهبرد گریز و اجتناب و رها کردن، استفاده می‌کنند و راهبرد باز ارزیابی مجدد و مثبت خیلی کمتر اعمال می‌گردد.

نوع راهبردهای مقابله‌ای، رابطه بسیار نزدیکی با کیفیت زندگی این افراد داشته است، بدین ترتیب که استفاده بیشتر از راهبردهای مقابله‌ای بهینه و تطبیقی، کیفیت زندگی را بهبود می‌بخشد (هالویوا، پراسکو، اسیسکو، گرامیل و همکاران، ۲۰۱۸). عزیزی و نظامی (۱۳۹۴)، در پژوهشی پیش‌بینی افسردگی پس از زایمان براساس استرس ادراک شده و سبک‌های مقابله با استرس در دوران بارداری، مورد بررسی قرار دادند. نتایج تحلیل رگرسیون نشان داد که استرس ادراک شده و سبک مقابله‌ای هیجان مدار با افسردگی پس از زایمان همبستگی مثبت دارد و می‌تواند افسردگی پس از زایمان را پیش‌بینی کند.

سبک دلستگی، متغیر دیگری که می‌تواند در افسردگی پس از زایمان نقش موثری داشته باشد، سبک‌های دلستگی، الگوهای عملیاتی هستند که از مراقبین به فرزندان

⁴. Heene Els

⁵. Ikeda

¹. Gutiérrez-Zotes

². Spruit

³. Groh

فراز - اجتناب، مشکل گشایی برنامه ریزی شده و ارزیابی مجدد مثبت. این الگوهای هشت گانه به دو دسته روش‌های مسئله محور (جستجوهای حمایتهای اجتماعی، مسئولیت پذیری، مشکل گشایی برنامه ریزی شده و ارزیابی مجدد) و هیجان محور (رویارویی، دوری گزینی، فراز - اجتناب، خویشتن داری) تقسیم شده است.

روش نمره گذاری پرسشنامه بدین صورت است که با توجه به نمره به دست آمده برای هر راهبرد استفاده از آن راهبرد کم متوسط یا زیاد در نظر گرفته می‌شود که برای هر راهبرد کاملاً مشخص شده است. لازوراس و فولکمن (۱۹۸۵) ثبات درونی ۰/۷۹ تا ۰/۶۶ را برای هر یک از روش‌های مقابله‌ای گزارش کرده‌اند.

پرسشنامه سبک دلبستگی کولینز و رید (۱۹۹۰): کولینز و رید (۱۹۹۰) بر اساس نظریه هازان و شاور پرسشنامه سبک دلبستگی کولینز و رید را تهیه کردند. این مقیاس شامل ۱۸ داده می‌باشد که از طریق علامت گذاری روی یک مقیاس ۵ درجه‌ای (از نوع لیکرت) که از به هیچ وجه با خصوصیات من تطابق ندارد: (۱)، تا کاملاً با خصوصیات من تطابق دارد: (۵)، تشکیل می‌گردد، سنجیده می‌شود. با تحلیل عوامل، ۳ زیر مقیاس که هر مقیاس شامل ۶ ماده است مشخص می‌شود، ۳ زیر مقیاس عبارتند از: سبک اضطرابی (A)، سبک نزدیک بودن (C) سبک وابستگی (D). در این پرسشنامه سبک اضطرابی همان سبک دلبستگی اضطراب، سبک نزدیک بودن همان سبک دلبستگی ایمن و سبک وابستگی معادل سبک دلبستگی اجتنابی می‌باشد. کولینز و رید (۱۹۹۰) نشان دادند که زیر مقیاس‌های نزدیک بودن، وابستگی و اضطراب در فاصله زمانی ۲ ماه و حتی در طول ۸ ماه پایدار ماندند و در مورد قابلیت اعتماد مقیاس دلبستگی بزرگ‌سال کولینز و رید میزان آلفای کرونباخ را برای هر زیر مقیاس این پرسشنامه در ۳ نمونه از دانشجویان گزارش دادند. در گروه ۱۷۲ نفره‌ایمن: ۰/۸۰، اجتناب: ۰/۷۸، اضطرابی: ۰/۸۵ و در گروه ۱۳۰ نفری‌ایمن: ۰/۸۱، اجتناب: ۰/۷۸، اضطرابی: ۰/۸۵ و در گروه ۱۰۰ نفری‌ایمن: ۰/۸۲، اجتناب:

پژوهش حاضر به دنبال پاسخگویی به این سوال است که افسردگی پس از زایمان بر اساس راهبردهای مقابله‌ای و سبک دلبستگی در زنان نخست زا، به په میزان قابل پیش‌بینی است؟

روش کار

روش پژوهش حاضر توصیفی - همبستگی و جامعه آماری شامل کلیه زنان نخست‌زا مراجعه کننده به مرکز بهداشت شهر رشت در محدوده زمانی فوریه ۱۴۰۰ تا خرداد ۱۴۰۰ بود که به شیوه تصادفی خوش‌های از بین مرکز بهداشت شهر رشت به روش تصادفی ۴ مرکز انتخاب و کلیه زنان نخست‌زا مراجعه کننده به این مرکز که ۳۰۷ نفر بودند پرسشنامه‌ای پژوهش را پاسخ دادند. ۲۳ پرسشنامه به دلیل مخدوش بودن و عدم همکاری از نمونه حذف گردید و داده‌های نمونه نهایی که ۲۸۴ نفر بود مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. جهت جمع آوری داده‌ها از ابزار زیر استفاده گردید: پرسشنامه افسردگی بعد از زایمان ادینبورگ (۱۹۸۷): این پرسشنامه توسط کاکس در سال ۱۹۸۷ برای سنجش افسردگی بعد از زایمان ساخته شده است. این پرسشنامه شامل ۱۰ سوال در مقیاس ۴ درجه‌ای است که وضعیت روانی افراد را در ارتباط با خلق افسردگی، اضطراب، احساس گناه و افکار خودکشی در ۷ روز گذشته بررسی می‌کند. امتیاز هرسوال از ۰-۳ می‌باشد. برای سوالات ۱، ۲، ۴ نمره گذاری بصورت مستقیم و برای بقیه سوالات به صورت معکوس می‌باشد. دامنه نمره‌ها از صفر تا ۳۰ نوسان دارد. نمره برش ۱۲-۱۳-۱۴ قبل از زایمان و پس از آن در نظر گرفته شده است. پایایی این مقیاس ۰/۸۸ و روایی آن ۰/۹۰ گزارش شده است (رحمانی و همکاران، ۱۳۹۰).

پرسشنامه سبکهای مقابله با استرس لازاروس و فولکمن (۱۹۸۵): این پرسشنامه که توسط لازاروس و فولکمن (۱۹۸۵) تهیه شده است، شامل شصت و شش ماده است که هشت روش مقابله‌ای مسئله مدار و هیجان مدار بودن آنها را اندازه گیری می‌کند، هر یک از این الگوها عبارتند از: مقابله - رویارویی، دوری گزینی یا فاصله گیری، خویشتن داری، جستجوی حمایتهای اجتماعی، مسئولیت پذیری،

۴۰ سال، ۱۲/۵۰ درصد بین ۴۱-۴۵ سال، بودند. همچنین، از نظر سطح تحصیلات، ۱۲/۵۰ درصد دیپلم وزیر دیپلم، ۳۰/۶۴ درصد فوق دیپلم و ۳۶/۷۰ درصد لیسانس و ۱۶/۲۰ درصد فوق لیسانس و بالاتر بودند. همچنین، ۴۱/۹۳ دارای شغل آزاد، ۲۲/۹۸ دارای شغل دولتی، ۳۵/۰۸ دارای شغل خانه داری بودند، ۶۳/۳۱ دارای زایمان طبیعی، ۳۶/۶۹ دارای زایمان سزارین بودند. شاخص‌های آمار توصیفی مانند میانگین و انحراف معیار، کجی و کشیدگی در جدول (۱) گزارش شده است.

۰/۸۰، اضطرابی: ۰/۸۳ . با توجه به این که مقادیر آلفای کرونباخ در تمامی موارد مساوی یا بیش از ۰/۸۰ است آزمون از اعتبار بالایی برخوردار است. از سوی دیگر در پژوهش پاکدامن (۱۳۸۰) میزان اعتبار آزمون با استفاده از آزمودن مجدد اجرا گردید. نتایج حاصل از دو بار اجرای این پرسشنامه با فاصله زمانی یک ماه از یکدیگر بیانگر آن بود که این آزمون در سطح ۰/۹۵ دارای اعتبار است.

نتایج

یافته‌های توصیفی بیانگر سن شرکت کنندگان ۴۸/۷۹ درصد بین ۳۰-۲۰ سال، ۳۸/۷۱ درصد سن بین ۳۱-

جدول ۱. شاخص‌های آماری متغیرهای پژوهش

متغیرها	مقدار	کمترین	بیشترین مقدار	میانگین	انحراف معیار	تعداد	کجی	کشیدگی
راهبردهای مقابله‌ای مساله مدار	۳۵	۹۹	۶۳/۳۳	۲/۴۳	۲۴۸	-۱/۵۹۳۰/۳۰۸		
راهبردهای مقابله‌ای هیجان مدار	۵۵	۹۹	۸۹/۰۶	۲/۶۶	۲۴۸	۱/۶۱۵-۱/۵۳۶		
سبک دلستگی ایمن	۶	۳۰	۱۶/۶۰	۲/۲۰	۲۴۸	۰/۵۵۸۰/۳۰۰		
سبک دلستگی اضطرابی	۶	۳۰	۱۴/۷۰	۳/۲۰	۲۴۸	-۰/۸۶۲۰/۶۳۷		
سبک دلستگی اجتنابی	۶	۳۰	۱۴/۵۶	۳/۰۸	۲۴۸	-۰/۷۸۷۰/۶۸۵		
افسردگی پس از زایمان	۱۰	۳۰	۲۱/۴۹	۲/۵۵	۲۴۸	-۰/۹۷۱-۰/۲۳۸		

با میانگین ۱۶/۶۰ با انحراف معیار ۲/۲۰ و کمترین میانگین متغیر سبک دلستگی مربوط به مؤلفه سبک دلستگی اجتنابی با میانگین ۱۴/۵۶ و انحراف معیار ۳/۰۸، میانگین افسردگی پس از زایمان با میانگین ۲۱/۴۹ و انحراف معیار ۲/۵۵ است.

نتایج جدول (۱) نشان می‌دهد که بالاترین میانگین راهبردهای مقابله‌ای مربوط به مؤلفه راهبردهای مقابله‌ای هیجان مدار با میانگین ۸۹/۰۶ با انحراف معیار ۲/۶۶ و کمترین میانگین متغیر راهبردهای مقابله‌ای مربوط به مؤلفه راهبردهای مقابله‌ای مساله مدار با میانگین ۶۳/۳۳ و انحراف معیار ۲/۴۳، بالاترین میانگین سبک دلستگی مربوط به مؤلفه سبک دلستگی ایمن

جدول ۲. ماتریس همبستگی پیرسون بین متغیرهای راهبردهای مقابله‌ای، سبک دلستگی با افسردگی پس از زایمان در زنان

نخست زا مراجعت کننده به مراکز بهداشت شهر رشت

متغیرها							
راهبردهای مقابله‌ای	راهبردهای مقابله‌ای	سبک دلستگی از زایمان	سبک دلستگی اجتنابی	سبک دلستگی اضطرابی	سبک دلستگی هیجان مدار	راهبردهای مقابله‌ای هیجان مدار	راهبردهای مقابله‌ای از زایمان
مساله مدار	مساله مدار	-۰/۳۶۲**	-۰/۰۲۸	-۰/۰۵۱	-۰/۲۵۰**	-۰/۱۳۲*	۱
هیجان مدار	هیجان مدار	-۰/۳۶۱**	-۰/۱۰۹	-۰/۱۰۷	-۰/۱۲۹*	۱	-
سبک دلستگی ایمن	سبک دلستگی ایمن	-۰/۳۶۲**	-۰/۰۲۹	-۰/۰۵۰	۱	-	-
سبک دلستگی	سبک دلستگی	-۰/۳۳۱**	-۰/۳۶۷**	۱	-	-	-
اضطرابی	اضطرابی	-۰/۳۰۴**	۱	-	-	-	-
سبک اجتنابی	سبک اجتنابی	۱	-	-	-	-	-
افسردگی پس	افسردگی پس	-	-	-	-	-	-
از زایمان	از زایمان	-	-	-	-	-	-

$p < .01**$ $p < .05*$

یافته‌های جدول(۲) نشان داد که بین مولفه سبک دلبستگی ایمن با افسردگی پس از زایمان رابطه معنی داری وجود دارد؛ چرا که در سطح معناداری مشاهده شده (sig=٠/٠٠٠١) از مقدار خطای پیش بینی شده (٠/٠١) کوچکتر می‌باشد. لذا با ٩٩ درصد اطمینان می‌توان قضاوت نمود که رابطه مورد نظر در فرضیه پژوهش تأیید می‌گردد. همچنین با توجه به منفی بودن مقدار همبستگی می‌توان نتیجه گرفت که بین مولفه سبک دلبستگی ایمن با افسردگی پس از زایمان رابطه منفه و معنی دارد، و حد دارد.

یافته‌های جدول(۲) نشان داد که بین مولفه سبک دلستگی اضطرابی با افسردگی پس از زایمان رابطه معنی داری وجود دارد؛ چرا که در سطح معناداری مشاهده شده ($\text{sig} = .0001$) از مقدار خطای پیش‌بینی شده ($.001$) کوچکتر می‌باشد. لذا با درصد اطمینان می‌توان قضاوت نمود که رابطه مورد نظر در فرضیه‌ی پژوهش تأیید می‌گردد. همچنین با توجه به مثبت بودن مقدار همبستگی می‌توان نتیجه گرفت که بین مولفه سبک دلستگی دو سوگرا با افسردگی پس از زایمان رابطه مثبت و معنی داری وجود دارد.

یافته‌های جدول(۲) نشان داد که بین مؤلفه راهبردهای مقابله‌ای مساله مدار با افسردگی پس از زایمان رابطه معنی داری وجود دارد؛ چرا که در سطح معناداری مشاهده شده (sig=۰/۰۰۰۱) از مقدار خطای پیش بینی شده (۰/۰۱) کوچکتر می‌باشد. لذا با ۹۹ درصد اطمینان می‌توان قضاوت نمود که رابطه مورد نظر در فرضیه‌ی پژوهش تأیید می‌گردد. همچنین با توجه به منفی بودن مقدار همبستگی می‌توان نتیجه گرفت که بین مؤلفه راهبردهای مقابله‌ای مساله مدار با افسردگی پس از زایمان رابطه منفی و معنی‌داری وجود دارد.

یافته‌های جدول(۲) نشان داد که بین مؤلفه راهبردهای مقابله‌ای هیجان مدار با افسردگی پس از زایمان رابطه معنی داری وجود دارد؛ چرا که در سطح معناداری مشاهده شده (sig=۰/۰۰۰۱) از مقدار خطای پیش بینی شده (۰/۰۱) کوچکتر می‌باشد. لذا با ۹۹ درصد اطمینان می‌توان قضاوت نمود که رابطه مورد نظر در فرضیه‌ی پژوهش تأیید می‌گردد. همچنین با توجه به مثبت بودن مقدار همبستگی می‌توان نتیجه گرفت که بین مؤلفه راهبردهای مقابله‌ای هیجان مدار با افسردگی پس از زایمان رابطه مثبت و معنی‌داری وجود دارد.

مولفه سبک دلستگی نایمن با افسردگی پس از زایمان رابطه مثبت و معنی داری وجود دارد.

جهت بررسی و ارائه مدل بین افسردگی پس از زایمان (Y) با ابعاد راهبردهای مقابله‌ای، سبک دلستگی (X) پس از بررسی شاخص‌های کفايت مدل که در جدول^(۳) آمده است به ارائه مدل پردازش یافته پرداخته می‌شود.

یافته‌های جدول(۲) نشان داد که بین مولفه سبک دلستگی اجتنابی با افسردگی پس از زایمان رابطه معنی داری وجود دارد؛ چرا که در سطح معناداری مشاهده شده^(۰/۰۰۰۱) ($\text{sig} = ۰/۰۰۰۱$) از مقدار خطای پیش بینی شده^(۰/۰۱) کوچکتر می‌باشد. لذا با ۹۹ درصد اطمینان می‌توان قضاوت نمود که رابطه مورد نظر در فرضیه‌ی پژوهش تأیید می‌گردد. همچنین با توجه به مثبت بودن مقدار همبستگی می‌توان نتیجه گرفت که بین

جدول ۳. متغیرهای ورودی و خروجی با استفاده از رگرسیون گام به گام

مدل	متغیر مستقل وارد شده	متغیرهای خروجی	گام‌ها
۱	سبک دلستگی اینمن	-	اول
۲	راهبرد مقابله‌ای هیجان مدار	-	دوم
۳	سبک دلستگی اضطرابی	-	سوم
۴	راهبرد مقابله‌ای مساله مدار	-	چهارم

به^(۰/۳۱۲) و ضریب تعیین تعدیل شده به^(۰/۳۰۳) افزایش یافته است. در گام چهارم با وارد شدن چهارمین متغیر یعنی راهبرد مقابله‌ای مساله مدار همبستگی چندگانه به^(۰/۶۰۸) و ضریب تعیین به^(۰/۳۷۰) و ضریب تعیین تعدیل شده به^(۰/۳۵۶) افزایش یافته است. به عبارت دیگر بر اساس ضریب تعیین تعدیل شده^(۰/۳۵/۶) درصد تغیرات متغیر وابسته (افسردگی پس از زایمان) به وسیله چهار متغیر سبک دلستگی‌ای من، راهبرد مقابله‌ای هیجان مدار، سبک دلستگی اضطرابی، راهبرد مقابله‌ای مساله مدار تبیین می‌شود.

همان‌طور که از جدول^(۳) برمی‌آید تحلیل رگرسیون تا مرحله پیش رفته است. مرحله اول متغیر سبک دلستگی‌ای من وارد مدل می‌شود که میزان ضریب همبستگی آن با افسردگی پس از زایمان برابر با^(۰/۳۶۲) شده است. دراین مرحله ضریب تعیین برابر^(۰/۱۳۱) و ضریب تعیین تعدیل شده به^(۰/۱۲۸) بدست آمده است. در گام دوم با وارد شدن دومین متغیر یعنی راهبرد مقابله‌ای هیجان مدار همبستگی چندگانه به^(۰/۴۸۱) و ضریب تعیین به^(۰/۲۳۲) و ضریب تعیین تعدیل شده به^(۰/۰۲۶) افزایش یافته است. در گام سوم با وارد شدن سومین متغیر یعنی سبک دلستگی اضطرابی همبستگی چندگانه به^(۰/۵۵۸) و ضریب تعیین

جدول ۴. شاخص‌های کفايت مدل

گام‌ها	ضریب همبستگی	ضریب تعیین	ضریب تعیین تعدیل شده	انحراف خطای	آماره دوربین واتسون
گام اول	۰/۳۶۲	۰/۱۳۱	۰/۱۲۸	۵/۱۹	۱/۸۷۲
گام دوم	۰/۴۸۱	۰/۲۳۲	۰/۲۲۶	۴/۸۹	۴/۸۹
گام سوم	۰/۵۵۸	۰/۳۱۲	۰/۳۰۳	۴/۶۳	۴/۶۳
گام چهارم	۰/۶۰۸	۰/۳۷۰	۰/۳۵۶	۴/۴۵	۴/۴۵

در قسمت زیر جدول آنالیز واریانس برای دو مدلی که عنوان شد آورده شده است.

جدول ۵. آزمون آنالیز واریانس جهت معنادار بودن رگرسیون

مدل	F	sig
سبک دلستگی ایمن	۳۷/۲۱۴	۰/۰۰۱
راهبرد مقابله‌ای هیجان مدار	۳۶/۹۶۳	۰/۰۰۱
سبک دلستگی اضطرابی	۳۶/۳۵۷	۰/۰۰۱
راهبرد مقابله‌ای مساله مدار	۳۵/۶۳۹	۰/۰۰۱

جدول(۵) حاکی از معنی دار بودن رگرسیون با توجه به در جدول(۶) نیز معناداری ضرایب رگرسیونی به ترتیب ورود در مدل نشان داده شده است. $a=0/001 < sig = 0/005$

جدول ۶. معنادار بودن ضرایب رگرسیونی

مدل	مجموع مربعات	B	Std.Error	Beta	ضریب غیراستاندارد	t	sig	مفترضه هم خطی	VIF	Tolerance
مقدار ثابت	۲۶/۸۸۲									
سبک دلستگی ایمن	-۰/۳۲۵	۰/۰۵۳	-۰/۳۶۲	-۶/۱۰۰	۰/۰۰۱	۱	۱	۰/۰۰۱	۱	۰/۹۸۳
مقدار ثابت	۸/۰۱۰	-۰/۰۵۱	۰/۳۲۱	-۵/۶۹۲	۰/۰۰۱	۰/۹۸۳	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	۱/۰۱۷	۰/۹۸۳
سبک دلستگی ایمن	-۰/۰۲۸۸	۰/۰۳۶	۰/۳۲۰	۵/۶۵۹	۰/۰۰۱	۰/۹۸۳	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	۱/۰۱۷	۰/۹۸۳
راهبرد مقابله هیجان مدار	۰/۲۰۵	-۰/۰۴۶	۰/۰۳۶	۵/۶۵۹	۰/۰۰۱	۰/۹۸۳	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	۱/۰۱۷	۰/۹۸۳
مقدار ثابت	۶/۲۹۷	-۰/۰۲۷۹	۰/۰۴۸	-۵/۸۰۴	۰/۰۰۱	۰/۹۸۲	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	۱/۰۱۸	۰/۹۸۲
سبک دلستگی ایمن	-۰/۰۱۸۶	۰/۰۳۵	۰/۰۲۹۰	۵/۳۹۲	۰/۰۰۱	۰/۹۷۳	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	۱/۰۲۷	۰/۹۷۳
سبک دلستگی اضطرابی	۰/۰۲۰	۰/۰۴۱	۰/۰۲۸۵	۵/۳۴۸	۰/۰۰۱	۰/۹۸۷	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	۱/۰۱۳	۰/۹۸۷
مقدار ثابت	۱۱/۳۴۵	-۰/۰۲۶	۰/۰۴۷	-۴/۷۶۸	۰/۰۰۱	۰/۹۲۸	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	۱/۰۰۷۸	۰/۹۲۸
سبک دلستگی ایمن	-۰/۰۱۷۱	۰/۰۳۳	۰/۰۲۶۶	۵/۱۲۲	۰/۰۰۱	۰/۹۶۴	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	۱/۰۰۳۸	۰/۹۶۴
سبک دلستگی اضطرابی	۰/۰۲۱۴	۰/۰۴۰	۰/۰۲۷۸	۵/۴۱۴	۰/۰۰۱	۰/۹۸۶	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	۱/۰۰۱۴	۰/۹۸۶
راهبرد مقابله مساله مدار	-۰/۰۰۶۸	-۰/۰۱۴	-۰/۰۲۵۰	-۴/۷۷۵	۰/۰۰۱	۰/۹۲۷	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	۱/۰۰۷۹	۰/۹۲۷

مصبیت بار در مورد موقعیت موجود یا نشانه‌های جسمانی ناشی از موقعیت راهبردهای سازش نایافته، معمولاً به ایجاد حلقه‌ی معیوب افزایش اضطراب و نگرانی منجر می‌شود. راهبرد هیجان مدار، مستلزم یافتن روش‌هایی برای کنترل هیجان‌ها و تلاش برای امیدوار بودن به هنگام مواجهه با موقعیت‌های تنش‌زاست. افرادی که از این راهبرد استفاده می‌کنند، ضمن اینکه بر هیجانات خود کنترل دارند، ممکن است احساساتی چون خشم یا ناامیدی، افسردگی و علاوه درماندگی روان شناختی را از خود نشان دهند.

نتیجه دیگر حاصل از پژوهش نشان داد که بین سبک مقابله‌ای مسئله مدار و افسردگی پس از زایمان ارتباط منفی و معنی داری وجود دارد. این یافته با یافته‌های ابوالقاسم فیروزکوهی و همکاران(۱۳۹۴)، عزیزی و نظامی(۱۳۹۸)، ازل و همکاران(۲۰۱۸) همسو می‌باشد.

در تبیین این یافته می‌توان گفت شیوه‌هایی که فرد برای مقابله با استرس انتخاب می‌کند، می‌تواند جزیی از نیمرخ آسیب پذیری وی محسوب شود. به کارگیری روش‌های نامناسب در مواجهه با استرس، ممکن است موجب افزایش آسیب پذیری شود، درحالی که به کارگیری شیوه‌های مناسب می‌تواند نتایج مثبتی را به دنبال داشته باشد. استفاده از راهبردهای سازش یافته‌ی مقابله، پامدهای مثبت و طولانی مدت دارد به این ترتیب که تنش به وسیله‌ی تلاش‌های فرد کاهش می‌یابد و به دنبال آن سطح عزت نفس و مهارت وی افزایش پیدا می‌کند و سلامت او تأمین می‌شود.

همچنین نتایج نشان داد که بین میزان سبک دلبستگی ایمن با میزان افسردگی پس از زایمان مادران نخست‌زا رابطه منفی و معناداری وجود دارد به عبارت دیگر هرچقدر متغیر میزان سبک دلبستگی ایمن افزایش یابد، متغیر افسردگی پس از زایمان مادران نخست‌زا کاهش می‌یابد. این یافته با یافته‌های پیوندی و همکاران(۱۳۹۲)، ایکادا و همکاران(۲۰۱۴) همسو می‌باشد.

در تبیین این نتایج می‌توان اشاره کرد که سبک دلبستگی و رابطه‌ی کودک با والدین یا مراقب اصلی، از مهم‌ترین

معادله رگرسیونی را می‌توان با توجه به مدل ۴ به شرح زیر محاسبه کرد:

(۱) (راهبرد مقابله‌ای هیجان مدار) + (۰/۲۲۶) - (۰/۱۷۱) (سبک دلبستگی ایمن) = افسردگی پس از زایمان
 (۲) (راهبرد مقابله‌ای مساله مدار) + (۰/۲۱۴) - (۰/۰۶۸) (سبک دلبستگی اضطرابی)

در جدول(۶) متغیرهایی وجود دارند که همه معنادار هستند، در نتیجه برای قضاوت در مورد سهم تأثیر هر متغیر بر افسردگی پس از زایمان به ستون ضرایب بتای استاندارد شده در مدل آخر(۴) توجه می‌کنیم. مشاهده می‌شو در هر ۴ مؤلفه موجود (سبک دلبستگی ایمن، راهبرد مقابله هیجان مدار، سبک دلبستگی اضطرابی، راهبرد مقابله مساله مدار) می‌توانند پیش بین مناسبی برای افسردگی پس از زایمان باشند. همچنین متغیر سبک دلبستگی ایمن، دارای بیشترین اثر است؛ زیرا به ازای یک واحد تغییر در متغیر سبک دلبستگی ایمن، (۰/۳۶۲) واحد تغییر در متغیر افسردگی پس از زایمان ایجاد می‌شود. در نتیجه کلی با توجه به معنادارشدن رابطه بین مؤلفه‌های راهبرد مقابله‌ای، سبک دلبستگی با افسردگی پس از زایمان با ۰/۹۹ احتمال این نتیجه بدست می‌آید که سبک دلبستگی ایمن، راهبرد مقابله هیجان مدار، سبک دلبستگی اضطرابی، راهبرد مقابله مساله مدار پیش بینی کننده‌ی مناسبی برای افسردگی پس از زایمان در زنان نخست‌زا مراجعه کننده به مراکز بهداشت رشت است.

بحث و نتیجه گیری

نتایج نشان داد بین متغیر سبک مقابله‌ای هیجان مدار و افسردگی پس از زایمان، همبستگی مثبت وجود داشته و این سبک مقابله‌ای می‌تواند تغییرات افسردگی پس از زایمان را تبیین کند که این یافته با یافته‌های ابوالقاسم فیروزکوهی و همکاران(۱۳۹۸)، عزیزی و نظامی(۱۳۹۴)، ازل و همکاران(۲۰۱۸) همسو می‌باشد. در تبیین این یافته می‌توان گفت، راهبردهای سازش نایافته‌ی مقابله‌ای، شیوه‌هایی از مقابله‌اند که مولّد مشکلات بعدی هستند. ناتوانی از تشخیص و فهم آنچه در جریان است (شامل تفسیرهای غیرمنطقی و

پس از زایمان و تغییر نقش و تغییر شرایط می‌تواند یک شرایط پرسنلی را برای آنها ایجاد کند که همزمان با شرایط پرسنلی تفکر ناشی از نوع سبک دلستگی اجتنابی آنها باعث ادراک شرایط به صورت نایمین و منفی می‌کند و این می‌تواند در تغییرات خلقی و بروز افسردگی نقش داشته باشد. در بررسی نقش سبک دلستگی اضطرابی با میزان افسردگی پس از زایمان مادران نخست زا، نتایج نشان داد که بین میزان سبک دلستگی اضطرابی با میزان افسردگی پس از زایمان مادران نخست زا رابطه مثبت و معناداری وجود دارد به عبارت دیگر هرچقدر متغیر میزان سبک دلستگی اضطرابی افزایش یابد، متغیر افسردگی پس از زایمان مادران نخست زا نیز افزایش می‌یابد. این یافته با یافته‌های پیوندی و همکاران (۱۳۹۲)، ایکادا و همکاران (۲۰۱۴) همسو می‌باشد.

در تبیین افسردگی و ریشه یابی آن در نظریه دلستگی سبک‌های دلستگی نایمین محصولی از تجربه‌های فقدان یا نوسان در دسترسی بر موضوع دلستگی اند. دلستگی نایمین اضطرابی تجربه دسترسی بی ثبات به موضوع دلستگی است. این نوسان می‌تواند خود را در بی‌نظمی‌ها و نوسانات خلقی آشکار سازد. وقتی دلستگی نایمین اضطرابی را محصول تجربه دسترسی بی ثبات پذیریم، نوعی پیش‌بینی کنترل ناپذیری به ذهن مبتادر میگردد (بوتونوری^۱ و همکاران، ۲۰۰۷). در زنان نخست زا که نگران از عدم توانایی در نقش جدید خود (نقش مادری) هستند، دلسته نایمین می‌تواند موجب ایجاد احساس عدم کنترل پذیری در این افراد گردد. این عدم کنترل پذیری نگرانی‌های فرد و افکار منفی نگران کننده و افسرده ساز را به همراه دارد. تغییرات هورمونی مادر به همراه چنین افکار و نگرانی‌هایی می‌تواند فرد را به احساسات منفی در مورد توانایی خود دچار سازد و در این شرایط فرد مستعد افسردگی می‌شود.

تشکر و قدردانی

عوامل تعیین کننده شخصیت وی در بزرگسالی است. افراد دارای دلستگی اینم، غالباً در بزرگسالی دارای اعتماد به نفس مناسب، رابطه‌ی عاطفی قوی و ابراز وجود مناسب، خواهند بود. پژوهشگران اهمیت کنش سازمانی سیستم دلستگی را در یکپارچه کردن مؤلفه‌های عاطفی، انگیزشی، شناختی و رفتاری مورد تأکید قرار داده اند. سبک دلستگی اینم با کیفیت روابط مثبت با دیگران، رشد فردی و سلامت روانی بالا در ارتباط است نهایتاً افراد با دلستگی اینم از کیفیت زندگی خوبی برخوردارند. این خود می‌تواند کاهش افسردگی را به همراه داشته باشد.

در زمینه بروزی نقش سبک دلستگی اجتنابی در میزان افسردگی پس از زایمان مادران نخست زا، نتایج نشان داد که بین میزان سبک دلستگی اجتنابی با میزان افسردگی پس از زایمان مادران نخست زا رابطه مثبت و معناداری وجود دارد به عبارت دیگر هرچقدر متغیر میزان سبک دلستگی اجتنابی افزایش یابد، متغیر افسردگی پس از زایمان مادران نخست زا نیز افزایش می‌یابد. این یافته با یافته‌های پیوندی و همکاران (۱۳۹۲)، ایکادا و همکاران (۲۰۱۴) همسو می‌باشد.

پژوهش‌هایی در مورد سبک‌های دلستگی در کودکی نشان داده‌اند که حساسیت و پاسخدهی مراقبت اولیه به حالت‌های هیجانی کودک، تعیین کننده‌ی اصلی یادگیری روش تنظیم عواطف درمانده ساز و رابطه با دیگران است. چنانچه مراقبت از کودک با حساسیت همراه نباشد، دلستگی نایمین در کودک می‌گیرد و الگوهای عملی درونی او از دیگران به عنوان افرادی دست نیافتنی و اعتماد ناپذیر خواهد بود. چنین فردی خود را شایسته دریافت مراقبت توأم با حساسیت در نظر نمی‌گیرد. این ادراکات ناسالم مانع از شکل گیری روابط میان فردی حمایت کننده می‌شود و همین امر باعث اجتناب از دیگران و روابط می‌گردد. سبک دلستگی نایمین اجتنابی ناشی از نوعی تجربه عدم دسترسی است که می‌توان ظهور و بروز آنرا در بروز اختلالات روانی از جمله افسردگی مشاهده نمود. چنین سبک دلستگی دارند در دوران

- Boran, P., Waqas, A., Aşkan, Ö.Ö. et al. (2020). Screening of postpartum depression among new mothers in Istanbul: a psychometric evaluation of the Turkish Edinburgh Postnatal Depression Scale. *BMC Res Notes*. 13, 355:2-6.
- Bottonari KA, Roberts JE, Kelly MA, Kashdan TB, Ciesla JA. A prospective investigation of the impact of attachment style on stress generation among clinically depressed individuals. *Behav Res Ther*. 2007;45(1):179-88.
- Cairns, K. E., Yap, M. B. H., Pilkington, P. D., & Jorm, A. F. (2014). Risk and protective factors for depression that adolescents can modify: a systematic review and meta-analysis of longitudinal studies. *Journal of affective disorders*, 169, 61-75.
- Carter EA, Bond MJ, Wickham RE, Barrera AZ. (2019). Perinatal depression among a global sample of Spanish-speaking women: A sequentialprocess latent growth-curve analysis. *Journal of Affective Disorders*. 243:145-52.
- Chow, R., Huang, E., Li, A. et al. (2021).Appraisal of systematic reviews on interventions for postpartum depression: systematic review. *BMC Pregnancy Childbirth*. 21:18-32.
- Groh, A. M., Fearon, R. M., IJzendoorn, M. H., Bakermans-Kranenburg, M. H., & Roisman, G. I. (2017). Attachment in the early life course: Meta-analytic evidence for its role in socioemotional development. *Child Development Perspectives*, 11, 70–76.
- Gutiérrez-Zotes A, Labad J, Martín-Santos R, García-Esteve L, Gelabert E, Jover M, Guillamat R, Mayoral F, Gornemann I, Canellas F, Gratacós M, Guitart M, Roca M, Costas J, Luis Ivorra J, Navinés R, de Diego-Otero Y, Vilella E, Sanjuan J. (2015). Coping strategies and postpartum depressive symptoms: A structural equation modelling approach. *Eur Psychiatry*. 30(6):701-8
- Heene Els L, Buysse Ann, Van Oost P. (2005).Indirect path ways between depressive symptoms and marital distress: The role of conflict communication, attributions, and attachment style. *Family process*. 44(4): 413-40.
- Holubova, M., Prasko, J., Ociskova, M., Grambal, A., Slepecky, M., Marackova, M., ... & Zatkova, M. (2018). Quality of life and coping strategies of outpatients with a depressive disorder in maintenance therapy—a cross-sectional study. *Neuropsychiatric Disease and Treatment*, 14, 73.
- Ikeda M, Hayashi M, Kamibeppu K. (2014). The relationship between attachment style and postpartum depression, *Attachment & Human Development*, 16:6,557-572 .
- Karaçam Z, Çoban A, Akbaş B, Karabulut E. (2018). Status of postpartum depression in Turkey: a meta-analysis. *Health Care Women Int*. 39:821–41.
- Moreira MWL, Rodrigues JJPC, Kumar N, Saleem K, Illin IV.(2019). Postpartum depression prediction

از ریاست کل مرکز بهداشت و کلیه رؤسای مراکز بهداشت شهر رشت و همچنین تمامی زنان نخست‌زای شرکت کننده در این پژوهش کمال تشکر و قدردانی را داریم.

تعارض در منافع

نویسنده‌گان اظهار می‌دارند هیچ گونه تعارض منافعی در مورد این مقاله وجود ندارد.

منابع

- ابوالقاسم فیروزکوهی، فرزانه. شریفی، مسعود. حسین پور، شهریار. شکری، امید. (۱۳۹۸). حمایت اجتماعی ادراک شده و افسردگی پس از زایمان با نقش واسطه گری راهبردهای مقابله‌ای. *مطالعات روانشناسی اجتماعی زنان*. ۱۷(۳):۸۶-۵۷.
- پریسا پیوندی، پریسا. احمدی، حسن. مظاہری، محمدعلی. جمهوری، فرهاد. (۱۳۹۲). پیش‌بینی افسردگی پس از زایمان بر اساس دلبستگی مادر به نوزاد، سبک‌های دلبستگی و رضایت‌مندی زناشویی در مادران نوزادان نارس و مادران نوزادان عادی. *اندیشه و رفتار*. ۸(۲۹):۴۶-۳۷.
- حسنوند صبا، کربلاحتی محمد میگوئی احمد، رضابخش حسین. (۱۴۰۰). پیش‌بینی افکار پارانتوئید بر اساس سبک‌های دلبستگی با مبانجی گری اجتناب تجربی در زنان مبتلا به افسردگی پس از زایمان. *فصلنامه مدیریت ارتقای سلامت*. ۱۰(۱۲-۱۳):۱۲۱-۱۳۵.
- عزیزی، مرتضی. نظامی، لطیفه. (۱۳۹۴). پیش‌بینی افسردگی پس از زایمان براساس استرس ادراک شده و سبک‌های مقابله با استرس در زنان بازدار شهرتبریز. *اندیشه و رفتار*. ۱۰(۳۷):۷۶-۶۷.
- مهندی مریم، خیرآبادی غلام رضا. (۱۳۹۹). شیوع افسردگی پس از زایمان و عوامل مرتبط با آن در زنان در شهرستان نظرز در سال ۱۳۹۷. *مجله دانشگاه علوم پزشکی قم*. ۱۴(۲): ۷۸-۸۵.
- موسوی صاحب‌الزمانی سایه سادات، فتحی آشتیانی علی، احمدی احمد، شفیعی یعقوب، علی مددی زینب، صدقی طارمی علیرضا. (۱۳۹۴). تأثیر آموزش روان‌شناسی قبل از زایمان بر پیشگیری از افسردگی پس از زایمان و افزایش رضامندی زوجیت: کارآزمایی بالینی تصادفی کنترل شده در مادران نخست‌زای مراجعت کننده به بیمارستان‌های بقیه‌الله و نجمیه سال ۹۲-۹۱. ۱۳۹۱-۹۲. *مجله پرستاری و مامایی ارومیه*. ۱۳(۱۰): ۸۹۲-۹۰۲.
- Azale, T., Fekadu, A., Medhin, G. et al.(2018). Coping strategies of women with postpartum depression symptoms in rural Ethiopia: a cross-sectional community study. *BMC Psychiatry* 18, 41
- Bloch M, Daly C, Rubinow D. Endocrine factors in the etiology of postpartum depression. *J Compr Psychiatry* 2003;44:234-46.

Relation Between Attachment and Depression in Children and Adolescents: A Multilevel Meta-Analysis. Clin Child Fam Psychol Rev 23, 54–69.
Yang L, Di YM, Shergis JL, Li Y, Zhang AL, Lu C, et al. (2018).A systematic review of acupuncture and Chinese herbal medicine for postpartum depression. Complementary Therapies in Clinical Practice; 33: 85-92.

through pregnancy data analysis for emotion-aware smart systems. Information Fusion. 2019; 47:23-31.
O'Hara, M. W. ,&Wisner, KL. (2014). Perinatal mental illness,definding,description and aetiology. Best Pract. Res ClinObstet. Gynaecol 28:3-12 .

Shorey S, Chee CYI, Ng ED, Chan YH, Tam WWS, Chong YS.(2018). Prevalence and incidence of postpartum depression among healthy mothers: A systematic review and meta-analysis. J Psychiatr Res. 104:235–48.

Spruit, A., Goos, L., Weenink, N. Rodenburg, R., Niemeyer, H., Stams G., Colonnesi C. (2020).The

Original Article

Predicting the rate of postpartum depression based on coping strategies and attachment style in nulliparous women

Received: 06/01/2022 - Accepted: 10/04/2022

Fatemeh Nedaei ^{1*}

Mohaddese Nazari ²

Sara Shafiezadeh ²

¹ M.A General Psychology,
Department of Psychology, Rasht
Branch ,Islamic Azad University
,Rasht, Iran.(Corresponding Author)

² M.A General Psychology,
Department of Psychology, Rasht
Branch ,Islamic Azad University
,Rasht, Iran.

Email: nedaeiatefe@gmail.com

Abstract

Introduction: The present study was conducted with the aim of predicting the level of postpartum depression based on coping strategies and attachment style in primiparous women in Rasht city.

Materials and Methods: In this descriptive-correlation study, the statistical population included all primiparous women who referred to health centers in Rasht between April and June 1400, and 284 people were selected as a statistical sample in a random cluster method. To collect data, the tools used are: Edinburgh Postpartum Depression Questionnaire (1987), Stress Coping Methods Questionnaire, and Collins and Reed Attachment Style Questionnaire (1990). Research data were analyzed using Pearson correlation and multiple regression.

Results: The results showed that emotion-oriented coping strategies and avoidant and anxious attachment styles have a positive and significant relationship with the level of postpartum depression, and there is a negative relationship between the variables of problem-oriented coping strategies and secure attachment style with the level of postpartum depression. There is significant.

Conclusion: The results showed that secure attachment style, emotion-oriented coping strategy, anxious attachment style, and problem-oriented coping strategy can be suitable predictors for postpartum depression. Also, secure attachment style variable has the greatest effect.

Key words: coping strategies, attachment styles, postpartum depression

Acknowledgement: There is no conflict of interest